

[Aksel Larsen.]

han og hans Parti var absolutte Modstandere af tvungen Voldgift og ikke kunde gaa med til det radikale Partis Tanke desangaaende. Det er for mig ligeegyldigt, om man kalder Forslaget det ene eller det andet, naar Kendsgerningen er den, at Forslaget paa aldeles afgørende Maade kastrerer Fagbevægelsen her i Landet ved at berøve den hele det Grundlag, hvorpaa den er bygget op. Det er en given Ting, at hvis dette bliver Lov, medfører det en Medlems-træthed i Fagbevægelsen, som vel er forstaaelig, men som er yderst skadelig for Fagbevægelsen. Det fører med sig, at mange siger: hvorfor skal vi være Medlemmer, naar det alligevel reguleres af Staten, og vi overhovedet ikke selv har noget at skulle have sagt? Derfor er det i sin Konsekvens skæbnesvangert, og alt andet lige, og selv om Forslaget ellers i Enkeltheder havde været gunstigt for Arbejderne, hvad det ikke er, maatte man som Fagforeningsmedlem være Modstander af det af Hensyn til de Konsekvenser, det faar. — Ja, jeg slutter i Henhold til den Forretningsorden, som det ærede Medlem Hr. Krag er saa vred over, og hvis Signal jeg ser her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Rager beklagede sig over, at jeg ikke havde besvaret forskellige Spørgsmaal, som han i Formiddags havde rettet til mig. Jeg maa bede det ærede Medlem undskylde, Forretningsordenen tvinger en til at foretage sit Valg, og til Trods for den forlorne Maade, hvorpaa den højtærede Statsminister søgte at finde Angrebspunkter mod mig, fandt jeg det dog betydningsfuldere at gøre Bemærkninger til den højtærede Statsminister end til det ærede Medlem Hr. Rager. Men naar det ærede Medlem spørger mig, om jeg ikke ansaa det for betænkeligere i 1933 at forlænge Overenskomsterne uændret, saa siger jeg nej, det gjorde jeg ikke, thi disse Overenskomster havde været Grundlaget for Produktionen her i Landet gennem Aar, og det havde vist sig, at paa dette Grundlag kunde Produktionen opretholdes, hvad der ogsaa fremgik af den Stilling, som de producerende Erhverv havde indtaget til den Strid, der dengang var oppe. Dertil knytter sig ogsaa dette, at den saakaldte Lockoutlov dengang ledsagedes af Foranstaltninger af anden Art, som ikke tjente til at højne Reallønnen.

Saa spurgte det ærede Medlem, om

Kronesækningen ikke var en Hjælp til Landbruget. Det var et fuldkommen barnagtigt Spørgsmaal, som der ikke var den fjerneste Grund til at beskæftige sig med. Kronesækningen var i den givne Situation en overordentlig betydningsfuld Hjælp for samtlige Erhverv her i Landet.

Det ærede Medlem har endvidere anstillet nogle forskellige Beregninger, som er af den Beskaffenhed, at de stiller det ærede Medlem som Talkunstner i Niveau med den højtærede Statsminister; jeg havde ikke ventet det, men det er altsaa nu fastslaaet. De Lønforhøjelser, der her er Tale om, angaar i ganske særlig Grad Arbejdsmændene og har derfor Ærinde ud til ogsaa de Erhvervsomraader, som paa Grund af den økonomiske Politik, der er ført, er saa særdeles vanskeligt stillet. Lad mig nævne noget saadant som dette, at efter det Krav, som var blevet stillet af Arbejdsmændene inden for Jernindustrien, vilde, hvis Kravet var blevet opfyldt, 1 727 Mand have faaet en Forhøjelse paa godt 200 000 Kr.; efter Forligsmandsforslaget naar Forhøjelsen til 4 500 med et Løntillæg paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saaledes at Resultatet vil blive alene inden for Jernindustrien, at Arbejdsmandslønningforhøjelsen andrager mindst 1 Mill. Kr. aarlig. Det samme gælder for ufaglærte Arbejdere inden for mange andre Erhvervs-grene, og hvilke Følger det vil faa, kan ingen være i Tvivl om. Derfor har jeg peget paa den nødvendige Konsekvens over for alle disse Erhverv af den ændrede Stilling fra Regeringens Side, hvis Foranstaltninger af den Karakter, som her kræves, virkelig skal søges gennemført.

Statsministeren (Stævning): Det er beklageligt, at det ærede Medlem Hr. Krag altid har det Uheld, at man misforstaar ham, eller han mener at være uretfærdigt og urigtigt behandlet. Men det er der vel ikke noget at gøre ved, det er nu engang det ærede Medlems Nydelse at indtage den Rolle. Med Hensyn til et enkelt Punkt maa jeg sige, at det ærede Medlem har misforstaet, hvad jeg sagde før om disse Millioner. Jeg har ikke bedt det ærede Medlem fremskaffe Millioner, men jeg har sagt, at jeg forstod det ærede Medlems første Tale saaledes, at han ikke stillede sig afvisende over for Tanken om at standse Lockouten paa den foreslaaede eller lignende Maade, hvis man imødekom ham med nogle Millioner til Skattelettelse for Landbruget. Det var den Ytringsform, jeg forstod det ærede Medlem anvendte, og den stemmer ogsaa med, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar